

Samfunnsøkonomiske perspektiver

Når uhell og feil medfører kostnader

I produksjonen går det skikkelig galt ved en støping av femurhylse.

Hull i støpebagen og masse søl. Det går med tid til opprydding. I tillegg medfører dette at det må freses ny skummodell og selvfølgelig tid og materiell til støping av en ekstra hylse. Totalt vil dette medføre en ekstrakostnad på over 10.000kr.

Hvem skal betale dette?

Er det riktig å føre på de ekstra timene pluss kostnaden for en ny utfrest modell på den opprinnelige ordren?

Er det greit å lage en Rep.ordre?

Hvor går grensen for feil/uhell som kan inkluderes i opprinnelig ordre eller føres på en rep.ordre, og når bør bedriften dekke deler av kostnadene ved faderer?

Lege ved klinikken rekvirerer hjelpemidler som det ikke er grunnlag for.

Klinikken du er ansatt ved har et fast samarbeid med en ortoped som pasienter kan bestille konsultasjon hos. Ofte søker denne legen på fotsenger selv om det, etter din mening, ikke er grunnlag for det. I søknaden skrives det f.eks 'Uttalt calcaneo valgus. Forsøkt med enklere såler uten effekt.', også når det ikke er forsøkt med gode nok prefabrikkerte såler, og disse søknadene blir godkjent. Du har tatt opp dette med nærmeste leder, og gitt vedkommende en utskrift av Rundskrivet fra NAV for å få lederen til å ta dette opp med legen. Dette har ikke skjedd, og kommer ikke til å skje. Du har selv forelagt legen noen prefabrikkerte såler som er gode for både metatarsalgi og plantarfascitt, i et håp om at vedkommende i større grad vil foreslå disse. Dette ble gjort i noen uker, men nå er alt tilbake slik det var.

Du synes det er feil at det brukes skattepenger på å dekke utgifter som skulle vært dekket av pasienten selv; at bedriften fakturerer NAV og tjener penger; og at du må signere på søknader som du ikke egentlig står inne for.

Overreagerer du? (Dette er sikkert ikke unikt for din arbeidsplass)

Hva vil du eventuelt gjøre når din nærmeste leder ikke tar tak i dette?

Lån og smånasking innen bedriften

Vi jobber i en setting med materialer og verktøy som kan komme godt med i små og store ting i hjemmet.

Kan du låne sveiseapparat for å reparere litt på en ødelagt smijernsport?

Kan du bruke symaskinen for å fikse en glidelås på et par jakker til barna?

Kanskje ta et par gipsruller for å lage ansiktsmasker eller gips til å lage figurer?

Eller skrive ut personlige utskrifter på jobben?

Er «litt» lov, men ikke «mye»? Hvor går i så fall grensen?

Ortosestrømper:

Dette ble tidligere dekket av NAV, men ble tatt ut for noen år siden. Bedrifter praktiserer dette noe ulikt, men pasient skal altså selv betale for dette. Prisen på ett par kan vær 2-300 kroner. Mange foreldre/pasienter klarer å finne knestrømper som kan fungere som ortosestrømper, men ikke alle. Det er ganske viktig å bruke dette, spesielt i tilfeller med store feilstillinger hvor det er fare for gnag, og der pasienten kanskje selv ikke er i stand til å si om det gnager eller er vondt. Dersom pasient eller familie er ressursvake og har vanskeligheter med å betale for slike strømper, kan det være fristende å sette dem på ordren som deler. (det vil utgjøre en liten del av totalbeløpet til NAV på ortosen). Men det altså ikke riktig i henhold til regelverket..

Et tilfelle i samme gate er utfordringen med renssevæske og herdekrem som ikke lenger sorterer under varer som dekkes av NAV.

Hvordan er praksis på din arbeidsplass, og er det i tråd med hvordan du tenker?

Føringer på kjøp av komponenter

Bransjen har fått en endring på eiersiden de siste årene. Utenlandske aktører har kjøpt eierskap og dette kan ha både positive og negative sider ved seg.

Hva skal man som ortopediingeniør gjøre dersom det blir lagt føringer på hvilke komponenter man skal få lov å kjøpe inn. En ting er billige «melk og brød» komponenter, men hva med dyrere knær, føtter og hender?

Noen ortopediingeniør kan oppleve dilemmaer med at man blir oppfordret til å velge materialer/komponenter fra gitte leverandører, og de kan kanskje oppleve det som en overordnet "styring" av hva man bør bruke i fremstillingen.

Er det betenkeligheter dersom dette er en pålagt føring?

Behandlingshjelpemiddel

Du har mottatt en rekvisisjon på hjelpemiddel som pr definisjon faller under begrepet behandlingshjelpemiddel. Rekvirenten skriver i rekvisisjonen at pasienten trenger høyre hvileortose for høyre hånd for å motvirke kontrakturer etter cerebralt insult med høyresidig spastisk fleksjonsmønstre som følge. Legen skriver også at ortosen skal benyttes parallelt med fysioterapi.

Du merker at pasienten har begrensninger i oppfattelsen av hva han er henvist for og at dette kanskje ikke vil bli godkjent hos NAV slik det står i søknaden.

Hvordan tar vi dette videre? Sender søknaden slik den er formulert? Kontakter rekvirent?

Nattortose:

Du har en voksen mann med ervervet hjerneskade. Han har selvstendig gangfunksjon, med spastisitet i det ene benet, og innskrenket ROM med fare for utvikling av spissfot. Han bruker AFO på dagtid, men ønsker selv å få tilpasset en nattortose for å opprettholde strekk på plantarfleksorene for å motvirke spissfot.

Du gikk i gang med måltagning og tilpassning, men da ortosen var ferdig tilpasset kom det avslag på dette fra NAV, med begrunnelse i at det var å anse som et behandlingshjelpemiddel. Avslaget ble selvsagt anket, men det ble ikke endret.

Tid og penger er tapt, men burde pasient allikevel få utlevert det ferdig tilpassede ortosen?

Gode intensjoner

Du får inn en dame med kopi av søknad og vedtak på oppbygg på høyre sko. På søknaden er det oppgitt benlengdeforskjell på 22mm. Du måler benlengdeforskjellen til å være 10mm. NAV setter grensen for å dekke et oppbygg til «benlengdeforskjell på mer enn 20mm»

Hva gjør du? Hun har jo fått vedtak, selv om du tenker dette er på uriktig grunnlag.

Hva gjør du når pasienter kommer med søknader og vedtak på hjelpemidler du mener de ikke vil ha nytte av?

Fakturering av timer

Det skjer at man er så god og heldig at man framstiller og tilpasser et hjelpemiddel som ikke er på fast timeavtale på langt hurtigere tid enn vanlig.

Vil du da føre/fakturere det reelle antall brukte timer eller legger du litt på og får en god "akkord" og legger beina på bordet noen timer som "bonus" for godt arbeid?

(Man kan kanskje argumentere for at det også tilpasses hjelpemidler som det brukes flere timer på enn det som kan faktureres, og at det da er ok å smøre på som nevnt innledningsvis?)

Har bedriften gitt et pålegg til de ansatte om hvordan de skal skrive timer?

Skal man skrive det man faktisk bruker, eller skal man legge på ekstratimer for å dekke opp for annen medgått tid?

Føles dette i så fall som en velbegrunnet og fornuftig føring?